

Κοπή της Βασιλόπιτας στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Το απόγευμα της Τετάρτης, παραμονή της Πρωτοχρονιάς για το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων (31 Δεκεμβρίου / 13 Ιανουαρίου), ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος έκοψε την Βασιλόπιτα στην Αίθουσα του Πατριαρχείου με αφορμή την έναρξη του νέου έτους και τη μνήμη του Αγίου Βασιλείου που του αποδίδεται το έθιμο. Μετά την κοπή της πίτας οι μαθητές της Πατριαρχικής Σχολής έψαλλαν τα κάλαντα στους Αγιοταφείτες Πατέρες.

Παρακολουθήστε το σχετικό βίντεο:

[](#)

Ο Μακαριώτατος στην ομιλία του σημείωσε για την έναρξη του Νέου έτους 2021:

«Λέγει γάρ ὁ Κύριος· καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καί ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι· ἰδού νῦν καιρός εὐπρόσδεκτος, ἰδού νῦν ἡμέρα σωτηρίας», (Β΄ Κορ. 6, 2) κηρύττει ὁ Θεῖος Παῦλος.

Ὡς φῶς, τοῖς καθημένοις ἐν σκότει καί σκιᾷ θανάτου ἕνεκεν τῆς λοιμώδους νόσου τοῦ κορωνοϊοῦ, ἐξανέτειλεν ὁ νέος ἐνιαυτός τοῦ Κυρίου σήμερον· Διό καί ἡ ἁγία ἡμῶν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τοῦ Παλαιφάτου ἡμῶν Πατριαρχείου, ἵνα δόξαν καί εὐχαριστίαν ἀναπέμψωμεν εἰς τόν ἅγιον Τριαδικόν Θεόν, ὁ Ὅποῖος χρόνους καί καιρούς ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ (Πράξ. 1,7). Ἐπὶ τῇ σεπτῇ μνήμῃ τῆς κατὰ σάρκα Περιτομῆς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀφ' ἑνός καί τῆς συνεορταζομένης μνήμης τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου ἀφ' ἑτέρου, τοῦ καί πρὸς τιμὴν αὐτοῦ γενομένης τελετῆς τῆς κοπῆς τῆς ἐπωνύμου αὐτοῦ Βασιλόπιττας.

Ἡ ἐναλλαγή τοῦ χρόνου ἀποτελεῖ γεγονός, τό ὁποῖον σηματοδοτεῖ τήν διαδρομήν τῆς κοσμικῆς ἱστορίας τοῦ ἀνθρώπου, πολλῶν δέ μᾶλλον τῆς ἱερᾶς ἱστορίας, ἡ ὁποία ἀποκορυφοῦται ἐν τῷ μυστηρίῳ τῆς θείας Οἰκονομίας, δηλονότι ἐν τῇ Ἑνσαρκώσει καί Ἑνανθρωπήσει τοῦ Θεοῦ Λόγου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπὶ Καίσαρος Αὐγούστου καί Κυρηνίου ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας (Λουκ. 1, 1-2). Τούτου ἕνεκεν ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἀκούουσα εἰς τούς ἀγιογραφικούς τοῦ Κυρίου λόγους: «Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ ἕνεκεν ἔχρισέ με, εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἰάσασθαι τούς συντετριμμένους τήν καρδίαν... ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, κηρῦξαι ἐνιαυτόν Κυρίου δεκτόν», (Ἠσ. 61, 1-2/ Λουκ. 4, 18-19), ὅχι μόνον ἐορτάζει τό γεγονός τοῦτο ἀλλά καί ἐπικαλεῖται τήν παρά τοῦ Θεοῦ Πατρός εὐλογίαν τοῦ «ἐνιαυτοῦ Κυρίου» λέγουσα: «Ὁ Πνεύματι Ἁγίῳ συνημμένος, ἄναρχε Λόγε καί Υἱέ, ὁ πάντων ὁρατῶν καί ἀοράτων συμπαντουργός καί συνδημιουργός, τόν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ εὐλόγησον, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τῶν Ὁρθοδόξων τά πλήθη, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καί πάντων τῶν ἁγίων Σου». Διὰ τῆς εὐλογίας τοῦ Κυρίου, ὁ χρόνος μεταβάλλεται, ἐντός τῆς Ἐκκλησίας, εἰς καιρόν σωτηρίας κατὰ τό εἰρημένον: «Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καί ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι· ἰδού νῦν καιρός εὐπρόσδεκτος, ἰδού νῦν ἡμέρα σωτηρίας», (Β΄ Κορ. 6, 2).

Αὐτήν ἀκριβῶς τήν ἀγιογραφικήν ἢ καλλίτερον εἰπεῖν τήν σωτηριολογικήν ἐναλλαγὴν τοῦ χρόνου ἐορτάζομεν σήμερον. «Λέγει γάρ δίκαιος δέ ἐάν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται· γῆρας γάρ τίμιον οὐ τό πολυχρόνιον οὐδέ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται», (Σοφ. Σολομ. 4, 7-8).

Μέ ἄλλα λόγια, ἡ διάκρισις τοῦ χρόνου εἰς παρόν, παρελθόν καί μέλλον ἀφ' ἐνός καί ἡ μέτρησις αὐτοῦ εἰς ἔτη ἀφ' ἑτέρου, κατανοεῖται μόνον ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, κατὰ τήν μαρτυρίαν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου: «Ἐγὼ εἰμί τό Α καί τό Ω, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ ὢν καί ὁ ἦν καί ὁ ἐρχόμενος, ὁ Παντοκράτωρ» (Ἀποκ. Ἰωάν. 1, 8). Ἡ δέ διανοητική, δηλονότι ἡ κατ' ἐπίνοιαν ἢ φιλοσοφική θεώρησις τοῦ χρόνου, δέν δύναται νά προσδιορισθῇ, διό καί ὁ ἀπόστολος Πέτρος λέγει: «Οὐ γάρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τήν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καί παρουσίαν, ἀλλά ἐπόπται γεννηθέντες τῆς Ἐκείνου μεγαλειότητος», (2 Πέτρ. 1, 16).

Τοῦτο ὑποδηλοῖ ὅτι ὁ χρόνος, ὁ γενόμενος καιρός ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ, ἐδόθη εἰς ἡμᾶς, ἵνα καί ἡμεῖς καταστῶμεν διὰ τῆς πίστεως «ἐπόπται τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος», τοὔτέστιν θεωροί τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ ἐπουρανίῳ Βασιλείᾳ αὐτοῦ. Ὁ δέ Μέγας Βασίλειος λέγει, «ἵνα μή ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς ἐκζητῶν, τίς ὁ τήν ἀρχήν τῷ κόσμῳ [καί τῷ χρόνῳ] δούς, παρατραπῆς που τῆς ἀληθείας, προέφθασε τῇ διδασκαλίᾳ, οἶονεῖ σφραγίδα καί φυλακτήριον ταῖς ψυχαῖς ἐμβαλὼν τό πολυτίμητον ὄνομα τοῦ Θεοῦ, εἰπὼν ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός. Ἡ μακαρία φύσις, ἡ ἄφθονος ἀγαθότης, τό ἀγαπητόν πᾶσι τοῖς λόγοις μετεκληφῶσι, τό πολυπόθητον κάλλος, ἡ ἀρχὴ τῶν ὄντων, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, τό νοερὸν φῶς, ἡ ἀπρόσιτος σοφία, οὗτος ἐποίησεν ἐν ἀρχῇ τὸν οὐρανὸν καί τήν γῆν».

Οἱ θεόπνευστοι οὗτοι λόγοι τοῦ ἐγκρίτου Πατρός τῆς Ἐκκλησίας Βασιλείου τοῦ Μεγάλου καλοῦν πάντας τοὺς ἀγαπῶντας «τό πολυπόθητον κάλλος, τήν πηγὴν τῆς ζωῆς, τό νοερὸν φῶς ἀλλὰ καί τήν ἀπρόσιτον σοφίαν» κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον, τῆς ἐναλλαγῆς τοῦ χρόνου καί δὴ τῆς διαρκούσης θανατηφόρου λοιμῶδους νόσου τοῦ κορωνοϊοῦ, covid 19, νά ἀναλογισθῶμεν ἕκαστος ἐξ ἡμῶν εἰς τί ἀστοχήσαμεν, μιμούμενοι οὕτω τὸν ἄσωτον υἱόν, τῆς Εὐαγγελικῆς παραβολῆς, ὅστις «ἐλθὼν εἰς ἑαυτὸν ἀνέστη καί ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ μετὰ τῶν καὶ λέγων· Πάτερ ἡμάρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καί ἐνώπιόν σου, καί οὐκέτι εἰμί ἄξιος κληθῆναι υἱός σου», (Λουκ. 15, 18-21).

Τήν μετάνοιαν ταύτην τοῦ ἁσώτου υἱοῦ καί τήν ἐν Χριστῷ τῷ σαρκωθέντι ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Θεοτόκου, θεώρησιν τοῦ χρόνου ἐνωτιζόμενοι, ἱκετεύσωμεν τὸν Μέγαν τῆς Καππαδοκίας ἱεράρχην ἅγιον Βασίλειον τὸν οὐρανοφάντορα τὸν τὰ τῶν ἀνθρώπων ἦθη κατακοσμήσαντα, ἵνα πρεσβεύῃ τῷ

σαρκί περιτμηθέντι Κυρίῳ καὶ Θεῷ καὶ Σωτῆρι ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, ἰδιαιτέρως τῆς δοκιμαζομένης Μέσης Ἀνατολῆς, ὑπὲρ παύσεως τῶν σχισμάτων καὶ ἀποκαταστάσεως τῆς ἐνότητος τῆς Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ὑπὲρ ἀπαλλαγῆς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐκ τῆς λοιμώδους νόσου τῶν ποικίλων μορφῶν τοῦ κορωνοϊοῦ.

Μετά δέ τοῦ ὕμνωδοῦ εἴπωμεν: «Σῶτερ τοῦ παντός καὶ πρύτανι, δημιουργέ καὶ παντοκράτορ τῆς κτίσεως, ταῖς δεήσεσι, τῆς ἀλοχεύτως τεκούσης σε, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, τηρῶν τὴν Ἐκκλησίαν, ἀκαταπαύστως ἀστασίαστον». Προσέτι δέ Κύριε, ὁ καιροῦς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσία θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς Χρηστότητός Σου, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ καὶ κατ' ἄμφω ὑγιεῖα τὴν γεραρὰν Ἀγιοταφικὴν ἡμῶν Ἀδελφότητα, τό εὐσεβές Χριστεπώνυμον ἡμῶν ποιμνιον, τὴν ἁγίαν Πόλιν Ἱερουσαλήμ καὶ τό εὐσεβές γένος τῶν Ρωμαίων Ὁρθοδόξων. Ἀμήν. Αἷσιον, εὐτυχές, εὐλογημένον καὶ ὑγιεινόν τό Νέον Ἔτος 2021. Ἔτη πολλά!».

Μετά τὰ Ἀπολυτίκια «Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην προσέλαβες...» καὶ «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου ...», ὁ Μακαριώτατος, λέγων «αἷσιον καὶ

κ. Γενικόν
τέρας καὶ
19.

<http://jerusalem-patriarchate.info/>

<http://jerusalem-patriarchate.info/>

